

Verdriet (145)

Het ene jaar denk ik er weinig aan, een ander jaar ben ik er veel meer mee bezig. Zo ook dit jaar. De verjaardag van mijn duo-collega nadert (zij verongelukte bijna 9 jaar geleden) en dat blijft lastig, ook omdat daarna de trouwdag van mijn ouders volgt. Zij maakten de 25 jaar net niet vol door het overlijden van mijn moeder. De dag na hun trouwdag was de verjaardag van mijn moeder. Verdriet dus.

Drie dagen op een rij die met verdriet gepaard gaan. Best lastig. Zoals gezegd, het ene jaar kom ik er redelijk ongeschonden door, het andere jaar heb ik verdriet. Dit jaar ben ik er intens mee bezig. Ik weet wel wat dit jaar de trigger is: Hay Day.

Hay Day is een leuke spelletjesapp (niet aan beginnen 😊), waar je een boerderij hebt en voor de dieren zorgt, gewassen plant, schuren en silo's vult en producten maakt. Alles wat je teveel hebt, verkoop je. Dat geld investeer je in de groei van je bedrijf.

Toen ze nog leefde, mijn duo-collega, speelden we veel samen. Even in de pauze elkaar helpen. Heb jij nog dit? Ja hoor, ik gooi het in mijn marktkraam. En dan lekker goedkoop, om elkaar te matsen. Zo leuk!

Jaren heb ik het niet meer gespeeld, totdat mijn neefje onlangs bij ons was en ik weer voorzichtig kennismaakte met het spel. Hartstikke leuk. Maar ook hartstikke confronterend, blijkt nu. Het doet me denken aan toen.

Toen alles nog onbezorgd en blij was. Toen er nog geen telefoontje van haar broer kwam om te vertellen dat ze verongelukt was en niet meer terug zou komen van haar vakantie. Nog steeds dreunt die boodschap na.

Hay Day verloor haar glans. Wordfeud wat we ook samen speelden, haar aantrekkingskracht. Ik voelde me ook schuldig. Had ik haar genoeg verteld over God, over Zijn liefde voor mensen. We hadden er best wel over gesproken. Waarom moest zij sterven? En waarom was ik bezig geweest met oppervlakkigheid? Had ze Zijn liefde tussen mijn regels door gelezen?

Ik had juist een mooi woord gemaakt waarop ik übertrots was. Ze heeft het nooit gelezen. De vraag was destijds wanneer het precies gebeurd was. Het ongeluk vond plaats in Mongolië en soms komen er dagen geen auto's door dat gebied. Ik wist wanneer ze nog leefde. Ik wist het, omdat ik haar laatste woord in Wordfeud had ontvangen.

Nu ik weer Hay Day speel op kleine schaal, heeft het niet meer de glans van toen. Toen mijn zoon vertelde dat als ik mijn Facebook-account koppel aan Hay Day ik mijn oude farm terug heb, wilde ik dat echt niet. Die hoort bij haar. Dat is voorbij.

Er volgen dus drie moeilijke dagen. Haar verjaardag, de trouwdag van mijn ouders en mijn moeders verjaardag. Ik stort me op mijn haaksels, plaatjes en nu dit praatje, een van mijn vele knipoogjes. Mijn bestie kan ook al niet maandagmiddag. Snif!

Maar ik ga me niet focussen op mijn verdriet, of op Hay Day 🐧. Ik probeer mammoedig (geen typefout, maar een zelfverzonnen woord en de titel van mijn dichtbundel) door de zure appel heen te bijten en een andere vriendin te bellen, die het moeilijk heeft. Gedeelde smart is halve smart, nietwaar? Als knipoogjes lastig te vinden zijn, kun je ze altijd uitdelen.

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 030324